

FRANCESC DE BORJA MOLL I CASASNOVAS

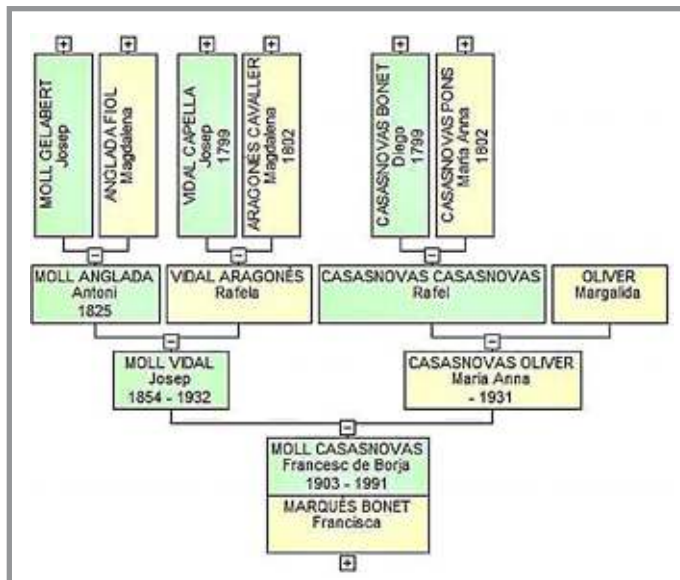
Antonio Tudurí

Secció de
Genealogia de
l'Ateneu de Maó

A vui en dia hi ha un sistema de comunicació interpersonal que pertany a açò que en diuen xarxes socials (de nom Twitter, crec) que permet missatges de fins a 140 caràcters o espais. Dic açò per justificar la meua imperícia a l'hora de resumir aquestes miscel·lànies en menys de 4.000 espais, que venen a suposar entre 500 i 600 paraules o, també, mitja plana del diari **MENORCA**, comptant els esquemes i les petites fotos que, a vegades, s'incorporen. En defensa meua, incito als dilectes lectors a provar de fer una breu descripció d'un personatge en menys espai; possiblement s'emblematicaran i no en trauran aigua clara, igual que li passa a un servidor. (Ja en duem 657 espais abans de començar).

Les primeres entregues s'han centrat en personatges de la part de Llevant (especialment Maó i es Castell) i ja comença a ser hora de que parlem de gent de la banda de Ponent. I amb aquest ànim m'he centrat en la persona d'en Francesc

de B. Moll i, per tal de no ser un plom, he re fullejat les memòries d'aquest menorquí universal publicades per la ja desapareguda Editorial Moll on s'agrupen els escrits autobiogràfics «Els meus primers trenta anys» i «Els altres quaranta anys» i m'ha tornat a sorprendre la descomunal grandària intel·lectual i ètica d'en *Mollet*. Recomano la lectura d'aquest llibre.

Qui va ser en Moll? Ni més ni manco

que el veritable suport i factor del «Diccionari Català Valencià Balear», potser el millor treball sobre romanística existent en tot l'àmbit lingüístic mundial sobre aquest tema. Una xalada sense discussió. I l'editorial Moll acaba de tancar les premses, encara que el diccionari segueix viu a l'espai virtual i també recomano la seva consulta per resoldre qualsevol dubte lexicogràfic i semàntica de la llen-

gua comú dels anomenats països catalans i, si a qualcú no li agrada aquesta denominació, que li posi la que li sembli més adequada, com ja va fer mossèn Alcover i que en Moll no va gosar corregir. (dcvb.iecat.net)

Val a dir que fins ara la plana web d'Antonio Guasch Bosch no tenia l'entrada d'en Moll, per motius de manca de dades fidels i segures. La decisió de parlar d'ell

ens ha fet posar fill a l'agulla i incorporar-lo als més de 124.000 menorquins fitxats a 'genealogia dels menorquins'. En *Borca*, com ell mateix diu que l'anomenaven d'al·lot, té unes arrels molt clares i documentades, tant per la branca Casasnovas com per la branca Moll. La branca Casasnovas té un origen clar en el matrimoni celebrat a Ferreries a l'any 1586 entre Joan Casasnovas Pons i Joana Juaneda, del que segueixen els segons llinatges següents: Cugullada, Moll, Carretero, Triay, Alzina, Bonet, Casasnovas i Oliver. La branca Moll parteix del matrimoni documentat a Ciutadella l'any 1589 entre Antoni Moll Pons i Esperança Carrió Juaneda, del que segueixen els llinatges següents: Pons, Carrió, Jover, Pou, Fuxà, Oleo, Gelibert, Anglada i Vidal. Es pot observar la diversitat de llinatges en línia directa.

Com ja és habitual a aquesta secció, val a dir que un servidor té, de moment, 32 graus de parentiu amb en Moll, però quedo àmpliament superat per Rafel Aedo Pons amb 50 i Antoni Guasch Bosch que en té 109; mentre que, per exemple, Fina Salord Ripoll, directora científica de l'Institut Menorquí d'Estudis, en té 90, però en Jaume Mascaró Pons (president de l'IME) ens guanya a tots, amb una quantitat, provisional, de 189 graus.